

BEN ÖĞRETMEN OLSAYDIM

Daha on yaşındayım. Oynamayı, konuşmayı, zıplamayı seviyorum; yerimde duramıyorum. Bıraksalar bütün gün oynarım ama okula gitmek zorundayım.

Okulda kırk dakika boyunca ders dinlemek, hiç kolay değil biliyor musunuz? Geçenlerde derste dikkatim dağıldı, sıkıldım belki de. Farkında olmadan konuşmaya başlamışım, öğretmenimin beni azarlamasıyla irkildim. O an kendimi o kadar kötü hissettim ki okulda olmak istemedim, kırıldım, incindim. Azarlanmak berbat bir duygu!

Sonra düşündüm, ben öğretmen olsaydım acaba nasıl biri olurdu? Ben öğretmen olsaydım; öğrencilerimi azarlamak yerine onları anlamaya çalışır, onlara hem kendimi sevdirecek hem de dinlemeyi, öğrenmeyi sevmeyi öğrettirdim. Saygı duymayı, saygı duyulan olmayı, kibar olmayı, dürüstlüğü öğrettirdim. Sıkıldıklarını anlayınca onları eğlendirir, güldürür sonra derse geçerdim. Dersi dikkat çekici ve eğlenceli hale getirirdim, eve ödev vermezdim. Peygamber efendimiz gibi bir öğrenci, O'nun gibi bir öğretmen olabilsek hiç sorun kalmazdı aslında.

Ama öğretmenlerimizin işi de kolay değil tabii, enerjimizi durdurmak zor. Bizim de kendimizi kontrol etmemiz, öğrenmek için azimli olmamız ve öğretmenlerimizin bizi yetiştirmek için harcadıkları emeğe saygı duymamız lazım.

Atamızın da dediği gibi "Dünyanın her tarafında öğretmenler insan topluluğunun en özverili ve saygıdeğer unsurlarıdır."

Muhammed Emin SUNMAN

5/H